ВІТЧИЗНЯНИЙ ОПК

«ДОЗОР-Б» У СЕРІЙНОМУ ВИПУСКУ 4

НАГОРОДА ВІД ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«ВСЕ У НАС БУДЕ ГАРАЗД, ІНАКШЕ БУТИ НЕ МОЖЕ» 5

— Якби не мій розрахунок, я б там так і сплив кров'ю. Я не відчував ні голови, ні плеча, ні руки, ні ноги. Вони правильно наклали джгут, вкололи знеболювальні, — пригадує Дмитро.

АРХІВИ СВІДЧАТЬ

УКРАЇНА — ЦЕ ЄВРОПА! 7

У нашій державі є чимало місць та речей, від яких перехоплює дух та зростає гордість за Батьківщину. Серед них — установа, яка за правом є банком української державності, древніх знань та мудрості наших пращурів — Центральний державний історичний архів України (ЦДІА України), який засновано 1852 року як установу для збору актових книг.

НАРОДНА АРМІЯ

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ВІВТОРОК, 7 КВІТНЯ 2015 РОКУ №38 (5373)

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ТОЧНІСТЬ ТА НАДІЙНІСТЬ — ТЕ, ЩО СЬОГОДНІ ХАРАКТЕРИЗУЄ УКРАЇНСЬКУ ЗБРОЮ»

Фото з сайта dyvys.if

«Незважаючи на те, що ми залишаємось прихильниками мирного розвитку подій, порох треба тримати сухим, та маємо забезпечити найвищий рівень боєготовності українського війська». На цьому наголосив Президент України Петро Порошенко під час відвідання навчального центру Національної гвардії України, де він оглянув новітні зразки озброєння та військової техніки вітчизняного виробництва.

Звертаючись до присутніх після огляду техніки, глава держави наголосив на важливості зміцнення обороноздатності країни: «Ми надолужуємо те, чим 23 роки не займалася держава, відновлюємо те, що 23 роки руйнувалося», — сказав Президент та зазначив, що для виконання цього завдання підприємства оборонного комплексу працюють на повну потужність: вони виготовляють сучасні бойові модулі, високоточну зброю та налагодили виробництво боєприпасів. «Точність, надійність — це те, що сьогодні характеризує українську зброю», — сказав Петро Порошенко. Він також зауважив, що безпілотники українського виробництва, системи управління артилерійським вогнем, системи протиповітряної оборони значно посилять ЗС України.

СТОР. 2

НА НАВЧАЛЬНИХ ПОЛІГОНАХ

ІЗ ПОПРАВКОЮ НА БОЙОВИЙ ДОСВІД

Пройде зовсім небагато часу, і нинішні курсанти військових вишів країни, отримавши лейтенантські погони, поповнять офіцерський корпус українського війська, візьмуть на себе відповідальність за підпорядкований особовий склад, чимало з них опиняться на передньому краю протистояння з північним агресором та доморощеними бойовиками. Щоб відповідь наших військових на загрози сьогодення була максимально ефективною і професійною, вже сьогодні необхідно адаптувати навчальний процес до реалій ведення бойових дій на Сході країни.

Розвивається в цьому напрямі й колектив Військової академії (м. Одеса), який інтенсивно впроваджує нові форми та методи підготовки майбутніх офіцерів — десантників та розвідників. Декілька таких нововведень уже інтенсивно застосовуються під час відпрацювання практичних завдань у межах польового виходу курсантів факультету високомобільних десантних військ та розвідки навчального закладу.

СТОР. 3

Фото Володимира ВІВАТА

Народна армія
7 квітня 2015 року

РЕФОРМА ОСНОВНОГО ЗАКОНУ

ТРИ ПРІОРИТЕТИ КОНСТИТУЦІЙНИХ ЗМІН

«Роль парламенту в напрацюванні нового тексту Основного Закону ключова, і чим ширшою буде підтримка конституційних змін при голосуванні у Верховній Раді, тим стійкішим і більш надійним буде державний механізм», — зазначив у своєму виступі Президент України Петро Порошенко під час першого засідання Конституційної комісії.

Президент висловив переконання, що комісія стане об'єднуючою платформою всіх політичних сил, громадськості, вітчизняних та міжнародних експертів для напрацювання таких необхідних конституційних ініціатив, які вимагає зараз наше суспільство, і які є по суті нашими міжнародними зобов'язаннями перед європейськими партнерами. «Це породжує надію, що процес конституційних змін стане виявом суспільного консенсусу. Нам треба зробити максимум можливого, щоб робота комісії була відкритою, а ініціативи отримували суспільне обговорення», — зауважив він.

Петро Порошенко зазначив, що однією з ключових вимог Революції гідності стало повернення до редакції Конституції 2004 року.

«Сьогодні я переконаний, що перехід до парламентсько-президентської форми правління є і залишиться надійною гарантією європейського, демократичного розвитку України. Разом з парламентом, разом з урядом, з коаліцією ми щодня робимо і будемо робити все можливе, щоб довести дієздатність такої збалансованої робочої моделі стримувань та противаг різних гілок влади. Щоб ні у кого не було сумнівів, що всі ми працюємо на благо України», — зазначив Президент та додав, що в процесі децентралізації, перерозподілу влади між центром та регіонами буде потрібен і певний «тюнінг» розподілу повноважень між парламентом, Президентом та урядом. При цьому було зазначено, що суть самої моделі залишиться незмінною.

«НИНІ УКРАЇНА ПРОХОДИТЬ ЧИ НЕ НАЙВАЖЧЕ ЗА ЧАСИ СВОЄЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВИПРОБУВАННЯ — ВИПРОБУВАННЯ НА ЄДНІСТЬ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНУ ЦІЛІСНІСТЬ. А ВІДТАК МИ ПОВИННІ БУТИ СВІДОМІ ВАЖЛИВОСТІ І ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ БУДЬ-ЯКИХ ЗМІН ДО ОСНОВНОГО ЗАКОНУ ДЕРЖАВИ»

«Моє бачення найневідкладніших змін до Конституції добре відоме. Я не просто багато про нього говорив, але і матеріалізував свої підходи в конкретному проекті. Питання включено до порядку денного Верховної Ради. Проект проаналізувала Венеціанська комісія і надала відповідні висновки. Буду радий, якщо ці напрацювання стануть у пригоді Конституційній комісії, що дозволило б прискорити процес. Але це разом не закриває можливості для професійної і ефективної дискусії», — зауважив Петро Порошенко та наголосив, що децентралізація при цьому не має нічого спільного з федералізацією.

«За останній рік підтримка суспільством унітарної моделі побудови управління державою є дуже потужною і на сьогоднішній день майже наближається до 90 відсотків. Концепцію децентралізації ми ще минулого року обговорили на круглих столах, зокрема в обласних центрах Сходу і Півдня. Я запропонував, щоб модель децентралізації базувалася на польському досвіді», — сказав глава держави та додав, що і Європейський Союз в цілому, і Польща зокрема готові підтримувати консультаціями, Європейський Союз фінансовим ресурсом, щоб побудувати надійно функціонуючу модель співвідношень центральної влади і місцевого самоврядування.

При цьому Президент зауважив, що для тих, хто дуже бажає провести тезу федералізації і вкинути це як дискусію, є кінцевий інструмент — референдум, та висловив готовність до проведення референдуму щодо державного устрою України, якщо в цьому буде вбачатися необхідність.

«Наше бачення децентралізації базується на європейському досвіді місцевого самоврядування. Базовий рівень децентралізації буде не область, а місто, село, селище, територіальна громада, і саме там нам треба сконцентрувати левову частину прав для того, щоб скоротити відстань між громадянином і владою. Основну частину своїх проблем український громадянин має право, а ми зобов'язані забезпечити йому цю можливість, вирішити на цьому рівні. Це надасть не лише додаткові фінансові ресурси, але й вражаючі можливості врахувати місцеву специфіку в питаннях мови, віри, історичної пам'яті, етнічних традицій, інших виражень своєї інакшості, яка має лише об'єднати і тримати об'єднаною Україну», — зазначив Президент та наголосив, що єдиною державною мовою України є і буде залишатися українська. І це той стрижень, який тримає націю разом.

Петро Порошенко наголосив на колі питань, яких децентралізація не торкнеться жодним чином, а навпаки, роль центру в цих питаннях збільшиться. Це стосується питань оборони, національної безпеки, зовнішньої політики. Також, за словами Президента, дуже важливим є забезпечення ефективності координації дій з центром щодо боротьби з корупцією.

«Нині Україна проходить чи не найважче за часи своєї незалежності випробування — випробування на єдність та територіальну цілісність. А відтак ми повинні бути свідомі важливості і відповідальності будь-яких змін до Основного Закону держави», — зауважив Президент та додав, що процес підготовки таких змін є політично загостреним, юридично складним, а тому вимагає чіткого визначення пріоритетів, реалізація яких сприятиме розвитку норм чинної Конституції України.

При цьому Президент України зазначив, що пріоритетами у процесі підготовки змін до Конституції України мають стати питання децентралізації, удосконалення конституційних основ правосуддя та вдосконалення конституційного регулювання прав, свобод і обов'язків людини та громадянина.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«ТОЧНІСТЬ ТА НАДІЙНІСТЬ — ТЕ, ЩО СЬОГОДНІ ХАРАКТЕРИЗУЄ УКРАЇНСЬКУ ЗБРОЮ»

Глава держави повідомив, що представлені бронетранспортери та броньовані машини виготовляються на Київському, Львівському та Черкаському заводах. За словами Президента, кожен із зазначених заводів готовий поставити на озброєння українському війську більше ніж 100 таких машин. Нині проводиться підготовка особового складу для використання зазначеної техніки. «Хочемо продемонструвати, що незважаючи на те, що Збройні Сили України жорстко дотримуються режиму припинення вогню, у випадку його порушення нам є чим дати відповідь агресору», — сказав Петро Порошенко. Глава держави також додав, що серед представлених екземплярів є і техніка іноземного виробництва, яка була поставлена як допомога Україні від міжнародних партнерів.

Серед зразків озброєння та техніки, які оглянув Президент, були бронетранспортер ЗЕ1, броньовані автомобілі БАРС-8 та БАРС-6, військові автомобілі HMMWV, доукомплектовані бойовими модулями українського виробництва, зенітний ракетний комплекс «Печора-2д», безпілотники «Фурія» та Patriot RVO 10, БПЛА, що є частиною системи управління вогнем артилерії «Сува», ударний БПЛА «Ятаган», полегшений бойовий модуль «ПБМ», автоматичний гранатомет УАГ-40, міномет КБА 48М1 калібру 82 мм, автоматичний гранатомет КБА 117, кулемет калібру 7,62 мм, оперативна портативна гвинтівка, виготовлена на базі АК/АКМ, Гопак-61, модернізовані автомати АКСМ-СН та АКМС-СБ, 7,622 кулемет ПКМТ на стійці, снайперські гвинтівки М1 07 А1 калібру 50bmg та MRAD калібру 338lm. Серед представлених екземплярів також детектори металу та оптичні прилади, зокрема тепловізори, прилади нічного бачення, приціли нічного бачення, повідомляє пресслужба глави держави.

Початок на 1-й стор.

УКРАЇНА–ЕСТОНІЯ

З ВДЯЧНІСТЮ ЗА ПІДТРИМКУ В БОРОТЬБІ З АГРЕСОРОМ

Фото Управління преси та інформації МО України

У Міністерстві оборони України з офіційним візитом перебувала делегація збройних сил Естонської Республіки. Під час зустрічі Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак висловив вдячність уряду та народу Естонії за підтримку України в боротьбі з агресором. Про це повідомляє Управління преси та інформації МО України.

— За час бойових дій на Сході держави ми здобули неоціненний досвід та повністю реформуємо наше військо, починаючи із норм матеріального забезпечення й до системи управління та підготовки, — зазначив генерал-полковник Степан Полторак. — Завдяки величезному патріотизму українських воїнів та за підтримки міжнародної спільноти, знаю напевно, Україна ніколи не стане на коліна, наша армія здатна подолати агресію ворога.

У ході зустрічі обговорювалися питання поточної ситуації на Донбасі, стан оборонно-промислового комплексу України, а естонська делегація своєю чергою поділилася досвідом реформ у військовій сфері.

Командувач сил оборони Естонської Республіки генерал-лейтенант Ріхо Террас висловив низку пропозицій щодо подальшого співробітництва у військовій сфері, зокрема готовність передати досвід Естонії щодо кіберзахисту.

— Україна для країн Балтії та усієї Європи — це своєрідний форпост на шляху агресора до інших європейських країн, — наголосив Ріхо Террас. — Естонія виступає за підтримку санкцій проти Російської Федерації й готова усіляко підтримувати прагнення українців до миру та свободи.

Під час офіційних переговорів начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Віктор Муженко наголосив, що російська агресія — виклик не лише Україні, а й усій Європі та Північно-Атлантичному Альянсу.

— Ми вже маємо реальний бойовий досвід протистояння цій агресії і готові ним поділитися з партнерами, — зазначив генерал-полковник Віктор Муженко. Він також додав, що нам стане у пригоді естонський досвід реформування армії, яка розбудовувалася на радянській спадщині.

НА НАВЧАЛЬНИХ ПОЛІГОНАХ

Фото автора

ІЗ ПОПРАВКОЮ НА БОЙОВИЙ ДОСВІД

За словами начальника факультету полковника Станіслава Чумака, з огляду на особливості застосування військ під час антитерористичної операції в академії збільшено інтенсивність та якість підготовки курсантів у напрямі експлуатації, обслуговування та застосування штатної бойової техніки.

Зокрема, під час цього польового виходу курсанти виконують навчальні вправи з водіння БМП і БТРів у складних умовах місцевості. На маршруті протяжністю близько п'яти кілометрів танкодрому Центру забезпечення навчального процесу під керівництвом досвідчених інструкторів десантники та розвідники долають різноманітні перешкоди — проходи в мінно-вибухових загородженнях, ділянки маневрування, колійний міст, протитанковий рів тощо, а також вивчають особливості експлуатації бронетанкового озброєння, засоби та особливості обслуговування і технічного ремонту бронемашин у польових умовах.

Уже незабаром вони здійснять багатокілометровий марш, виконають бойові стрільби з озброєння бойових машин піхоти і бронетранспортерів на одному із загальновійськових полігонів.

Початок на 1-й стор.

Полковник Станіслав Чумак зазначив, що завдяки посиленню практичної складової у програмі підготовки курсантів з цього року всі випускники факультету отримуватимуть додаткову спеціальну кваліфікацію — механік-водій 3-го класу. Це допоможе майбутнім офіцерам не лише більш ефективно застосовувати техніку підпорядкованого підрозділу, а й якісно організовувати підготовку підлеглого особового складу.

Не залишають поза увагою в академії й тактичну складову в системі підготовки офіцерських кадрів. Зокрема, завдяки застосуванню останнім часом під час практичних занять призначеної для імітації умов реального бою системи MILES-2000 значно вдосконалився рівень тактичної виучки курсантів усіх курсів.

Система використовується для імітації найрізноманітніших видів бою, заняття проводяться як вдень, так і вночі з усіма курсами факультету. При цьому після кожної відпрацьованої ситуації проводиться детальний розбір дій як підрозділу у цілому, так і кожного курсанта окремо. Своїми висновками та зауваженнями на підставі отриманих з комплектів MILES-2000 даних діляться не лише викладачі, а й безпосередньо курсанти, навчаючись основам ведення сучасного бою як на власних, так і на помилках своїх товаришів.

— Перебіг бойових дій на Сході країни засвідчив необхідність якісної підготовки українських воїнів до дій в населених пунктах, ділянках місцевості з обмеженою видимістю та інших нестандартних умовах, які вимагають від військовослужбовця особливих індивідуальних навиків у переміщенні та застосуванні зброї, — зазначив начальник факультету полковник Станіслав Чумак. — Враховуючи це, на факультеті високомобільних десантних військ та розвідки кілька місяців тому з найбільш підготовлених першокурсників — військовослужбовців-контрактників, більшість з яких має досвід участі в АТО, була сформована експериментальна група з вивчення практичної стрільби (сучасного виду спорту), в основу якої покладено вивчення та відпрацювання вправ, що найбільше відповідають різноманітним випадкам застосування вогнепальної зброї.

Під керівництвом досвідченого інструктора курсанти використовують можливості військового стрільбища Центру забезпечення навчального процесу Військової академії для тренувань у виконанні маніпуляцій зі зброєю, пересуванні місцевістю з перешкодами, швидкісній стрільбі тощо.

Планується, що зі здобуттям необхідних навиків вони стануть інструкторами та помічниками для своїх товаришів по службі в опануванні основних елементів цього практичного виду спорту, який застосовується для підготовки військовослужбовців та спецпризначенців у багатьох провідних країнах світу.

Володимир ВІВАТ, Одеса

СИТУАЦІЯ НА СХОДІ УКРАЇНИ

СУПЕРЕЧКИ МІЖ БОЙОВИКАМИ ПЕРЕРОСТАЮТЬ У ЗБРОЙНІ СУТИЧКИ

Ситуація в зоні АТО залишається неспокійною, але наші військові утримують периметр оборони, не даючи ворогу жодного шансу просунутися вперед. Проте хаотичні провокації бойовиків тривають по всій лінії зіткнення. Зафіксовано 1 випадок застосування артилерії по наших позиціях. Найбільш «гарячі» точки протистояння — район донецького аеропорту, передмістя Маріуполя та Горлівки, район міста Щастя. Про це йдеться в повідомленні Інформаційно-аналітичного центру РНБО України.

Противник веде активну авіарозвідку: позавчора було зафіксовано польоти 12 БПЛА в районі Маріуполя.

За минулу добу внаслідок бойових дій 4 військовослужбовці загинули, 1 було поранено.

Українські сапери продовжують розміновувати небезпечні боєприпаси. Так, протягом березня в районі Маріуполя знешкоджено понад 40 снарядів калібром від 82 до 300 міліметрів. Також сапери перевірили на наявність вибухівки 150 кілометрів автодоріг. Завдяки співпраці мирних мешканців і військових вдалося ліквідувати чимало небезпечних боєприпасів.

У с. Катеринівка Попаснянського району Луганської області офіційно відновлено українську владу. Цей населений пункт перебуває на самій лінії розмежування, проте відповідно до Мінських домовленостей та закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування у окремих районах Донецької та Луганської областей» та додатку до нього, він належить до територій, що підлягає прямому контролю української влади та Луганської обласної військово-цивільної адміністрації. Місцеві мешканці також налаштовані патріотично.

Слід додати, що, за оперативною інформацією, через погіршення фінансового забезпечення і зниження морально-психологічного стану серед бойовиків загострюються внутрішні суперечності, що переростають у збройні сутички. Один із таких епізодів трапився на блокпосту незаконних збройних формувань у с. Красноармійське Новоазовського району Донецької області (окупована територія), де між бойовиками сталася суперечка, яка згодом переросла у стрілянину.

НАВЧАЮТЬСЯ ДЕСАНТНИКИ

СЕКРЕТ УСПІХУ — В ЗЛАГОДЖЕНОСТІ

Навчання, у яких беруть участь миколаївські десантники, призвані до війська у межах четвертої хвилі мобілізації, відбуваються в умовах максимально наближених до бойових. Інструкторами виступають офіцери та військовослужбовці контрактної служби, що брали участь в антитерористичній операції.

Воїни вивчають тактичні дії під час наступу та оборони, ази вибухової справи, надання першої медичної допомоги. А ще багато стріляють зі стрілецької зброї.

Крім «старої» та перевіреної зброї ще радянського виробництва, мобілізовані вчаться використовувати й військові новинки. Так, на полігоні широко застосовується машина іноземного виробництва «Саксон» та гелікоптер. Якщо першу надало рідне військове відомство, то останній подарували волонтери. Все це потрібно у військовій справі.

За словами бійця з позивним «Шкіпер», англійська бронетехніка має свої переваги перед знайомими зразками.

— Якість броні на цій машині набагато вища за радянські БТРи; прохідність — приблизно така сама, як у БРДМ, — зауважив десантник.

Командир підрозділу, під наглядом якого займалися бійці, розповів, що його головне завдання — навчити підлеглих діяти злагоджено.

— Воїни повинні відчувати лікоть один одного і діяти, як одна команда. Без високого рівня злагодженості неможливо досягти успіху в бою, — резюмував офіцер.

Ярослав ЧЕПУРНИЙ, Миколаїв

Фото автора

Народна армія
7 квітня 2015 року

ВІТЧИЗНЯНИЙ ОПК

«ДОЗОР-Б» У СЕРІЙНОМУ ВИПУСКУ

Колектив державного підприємства «Львівський бронетанковий завод» останнім часом працює у дві зміни та без вихідних, а на деяких дільницях навіть у три. Окрім звичного ремонту та відновлення бронетанкової техніки, тутешні умільці приступили до робіт з серійного випуску українського військового бронеавтомобіля легкого класу з колісною формулою 4х4 «Дозор-Б».

Як розповів директор заводу Олександр Остапець, виготовлення цієї бойової машини Харківського конструкторського бюро імені Морозова сьогодні — виключно прерогатива Львівського бронетанкового заводу.

— Перед колективом підприємства поставлено державне оборонне завдання: до липня поточного року виготовити 40 одиниць нових бронеавтомобілів «Дозор-Б». І ми маємо для цього всі можливості та виробничі потужності. Зокрема, набрали нових працівників, які пройшли певну підготовку, готуємо додаткове обладнання та устаткування. До речі, по ходу виконання державного замовлення можливе його корегування у бік збільшення, приблизно до 100 одиниць, — зазначив Олександр Остапець.

У ці дні у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного відбувається проведення заключних випробувань бронеавтомобіля. І хоча «Дозор-Б» ще офіційно не прийнятий на озброєння української армії, у цехах підприємства вже стоїть декілька його стальних заготовок. Такі умови виробництва продиктовані ситуацією на Сході країни.

— Ця бойова машина «інтернаціональна». Тут стоїть німецький дизельний двигун, американська коробка передач, польська радіостанція, і зшивається він прекрасною бронею з польської Стальової Волі. Сюди ж залучені розробки українських державних підприємств, зокрема навігаційна апаратура заводу «Сміле», тепловізор Ізюмського підприємства, а панель приладів одного з Харківських заводів.

Ми ставимо нашу заводську роздавальну коробку, зшиваємо корпус, встановлюємо і під'єднуємо всі складові машини та фарбуємо її, — розповів головний інженер заводу Віктор Андрощук.

За його словами, машина вийшла хороша, надійна. У першу чергу за рахунок ходової частини від БТР-80. Вона є не рамною, тут стоять індивідуальні мости, що своєю чергою покращує ходові якості бронеавтомобіля. Вітрове і бокові скла куленепробивні. Баштова установка керована зсередини з прицілом-далекоміром, тут стоїть і тепловізор, а із озброєння встановлено крупнокаліберний кулемет.

— Екіпаж машини складають двоє осіб — механік і командир, а перевозить вона 7 осіб десанту. Її конструкція дозволяє вести вогонь під час руху. І при своїй вазі у спорядженому стані до 8 тонн вона розганяється по трасі до 100–110 кілометрів за годину, — доповнив тактико-технічні характеристики бронеавтомобіля головний інженер заводу.

Аби машина вийшла саме такою, яка потрібна на передовій, сюди приїжджають безпосередні учасники антитерористичної операції, щоб внести важливі доповнення та елементи. З урахуванням їхніх пропозицій, керівництво заводу шукає оптимальні варіанти посадки особового складу, електронної «начинки» автомобіля і можливість встановлення на його башту гранатомета.

Загалом спеціалісти бронетанкового заводу задоволені своїм новим виробом і вважають, що «Дозор-Б» — цілком конкурентоспроможний на зовнішніх ринках, адже майже вдвічі дешевший за своїх найближчих іноземних конкурентів.

— Ми возили бронемашину на міжнародну виставку озброєнь та військової техніки IDEX-2015, що проходила в лютому в Абу-Дабі. І нею зацікавилися представники Оману, Саудівської Аравії, Нігерії та багатьох інших країн. Так що у перспективі це можливий варіант експорту. А зараз ми призупинили іноземні контракти і працюємо, у першу чергу на потреби своєї армії, Державної прикордонної служби та Національної гвардії, які зараз спільно протистоять агресії на Сході країни, — зауважив директор заводу Олександр Остапець.

— Зараз на заводі працює близько 850 осіб, а ще в минулому році ця цифра була на рівні 650. Середня зарплата працівників за рік збільшилася на 2000 тисячі гривень, з 3700 у минулому році до 5700 на сьогодні, — констатує директор заводу.

А окрім пілотного проекту з виготовлення військового бронеавтомобіля легкого класу з колісною формулою 4х4 «Дозор-Б», цехи підприємства завантажені іншою роботою, як мінімум до кінця серпня.

У січні підприємство передало Збройним Силам України відремонтовані танки Т-64 Б. У лютому тут взялися за ремонт БМП-1. До речі, вже до кінця цього місяця більше 30-ти бойових машин буде передано у війська. Окрім того, на підприємстві активно працюють над відновленням іншої бронетехніки, зокрема танків Т-72, БРМ-1 тощо. А також з-поміж іншого ремонтують двигуни до самохідних зенітних установок та самохідних гаубиць.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія».
Фото автора

ПОЛІГОН

ГРАНАТОМЕТНЕ «СОЛО» СТАРШОГО СЕРЖАНТА СОЛОГУБА

Нещодавно лідер Російської Федерації вихвалявся, що в бойових діях на Донбасі беруть участь винятково місцеві «шахтарі» та «трактористи». Навіть зважаючи на те, що у його словах міститься сто відсотків лукавства, в реальності сепаратистсько-терористичних «псевдомеханізаторів» очікують дуже неприємні несподіванки, тож за важелі бронетехніки їм краще не потикатись. Адже у Збройних Силах України часу даремно не витрачають: навчають воїнів, щоб «гостинно» зустріти ворожі бойові броньовані машини в реальному бою.

Серед тих, хто відточує бойову майстерність на полігонах, — призвані під час четвертої хвилі мобілізації військовослужбовці 14-ї окремої механізованої бригади. Днями бійці виконували вправи навчальних стрільб з протитанкового гранатомета РПГ-7.

Явним лідером у володінні гранатометом став волинянин старший сержант Сергій Сологуб. 29-річний чоловік зумів з трьох пострілів тричі уразити вказані цілі! Офіцери-інструктори кажуть — справжній «снайпер» серед гранатометників.

І це — не збіг. Хоча Сергій і мав досвід строкової служби у війську, але з гранатометом ближче познайомився лише зараз. До розподілу в бригаду він проходив курс відновлення бойових навичок у 169-му навчальному центрі Сухопутних військ ЗС України «Десна».

Розповідає, що зброя проста для розуміння та експлуатації. Головне у оволодінні нею — уважно слухати інструктора і, як кажуть, мотати на вуса.

— РПГ-7 є легкою динамореактивною зброєю, — каже старший сержант Сергій Сологуб. — Обслуговується легко, бо складається фактично з трьох частин: ствола з оптичним і механічним прицілами, ударно-спускового механізму із запобіжником та бойкового механізму. Варто добре вивчити таблицю прицілювання для оптичного прицілу і знати вразливі місця різного типу бронетехніки.

Проте є одне але: для того, щоб дії підрозділу були ефективними, а ворожа техніка палала, як свічка, гранатометник має діяти в парі з помічником. Тут, наголошує Сергій, має бути максимальна злагодженість.

— Я, припустимо, стріляю, а він вже шукає наступну ціль. Оскільки в мене руки та очі зайняті наведенням, то і прикриває заодно. Обидва маємо швидко міняти позиції, бо кожен постріл демаскує нас. Роль гранатометника у сучасному бою дуже важлива, завдяки вправності, влучності та злагодженості дій пари бійців з РПГ пропорційно зростає виживання підрозділу на полі бою. Що в наступі, що в обороні — гранатометники мають працювати однаково. Варто вибити у ворога хоча б частину техніки, і його підрозділ перетвориться на купку безпорадних, оскільки поставлене завдання вони вже не виконають, — каже він.

Однак відмінний результат на вогневому рубежі старшого сержанта Сологуба — не виняток. Його товариші по службі волиняни з сусідніх підрозділів старший сержант Андрій Маціпура та солдат Ігор Грабовський також результативно відпрацювали по цілях. Щоправда, ці військовослужбовці мали по одному промаху.

Мобілізовані солдати та офіцери 14-ї омбр готові підсилити своїх бойових побратимів на передовій. Командування відзначає високий бойовий дух та мотивацію підлеглих.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
Львів

НАГОРОДА ВІД ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

«ВСЕ У НАС БУДЕ ГАРАЗД, ІНАКШЕ БУТИ НЕ МОЖЕ»

Тернополянин Дмитро Мерзлікін — офіцер-артилерист. Влітку минулого року, виконуючи завдання з прикриття державного кордону України на Луганщині, він отримав численні важкі поранення. Днями Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України, який з робочим візитом перебував на Тернопільщині, особисто відвідав гармаша вдома, аби вручити йому орден Богдана Хмельницького III ступеня за мужність і високий професіоналізм у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі.

Капітан Дмитро Мерзлікін з 2005 року проходив військову службу в артилерійській бригаді в Тернополі. Тут одружився, а у військовому відношенні зріс до зрілого офіцера-артилериста підрозділу — командира батареї. У 2013-му після розформування військової частини продовжив артилерійську службу в одній із окремих механізованих бригад, що дислокується на Львівщині. Звідти в червні 2014 року отримав наказ і вирушив у зону проведення АТО. Зарекомендував себе сміливим офіцером. У ніч на 11 липня він у складі підрозділу батальйонної тактичної групи, прикриваючи державний кордон України, потрапив під вогонь реактивних систем залпового вогню БМ-21 «Град» зі сторони Російської Федерації. У ту ніч 19 воїнів Збройних Сил України загинули, а ще 93 отримали поранення. Дмитро був госпіталізований, переніс близько сорока різних операцій. Попри те, що військовий і досі пересувається на милицях, його переведено служити в Тернопільський обласний військовий комісаріат на посаду старшого офіцера відділу обліково-мобілізаційної роботи.

Перелік травм тернопільського офіцера дуже довгий.

Фото з сайту dyvys.in

— Коли мене привезли до Києва, я був у реанімації, операцій не робили, бо не переніс би наркозу. Поки мене виводили з реанімаційного стану, щоб вийняти з голови осколки, почала гнити нога. Була навіть загроза ампутації кінцівки по коліно. Але ногу врятували, капали багато антибіотиків. Зараз імунітет слабкий, тож нога загоюється доволі повільно. Приїжджали спеціалісти з інституту імунології, лікували мене й у цьому напрямі, — розповів капітан.

Переживати важкі лікарняні будні допомагала гармашеві дружина, привозила у столицю дитину. Це спонукало жити і боротися.

— Ви навіть не уявляєте, наскільки мій чоловік був радий, коли дізнався, що його не звільнятимуть із військової служби за станом здоров'я, а переведуть служити у військкомат — розповідає дружина офіцера Жанна. — Дякую тим, хто прийняв таке рішення.

Багато в чому Дмитрові допомогли волонтери.

— З Дніпропетровська в Київ мене привезли у простирадлі — не мав нічого. Волонтери забезпечили всім необхідним: білизною, шкарпетками, футболками, светрами тощо. Штани перешивали так, щоб зручно було одягати на хвору ногу — із застібкою на липучках. Коли настав холод, то зняли мірки, щоб пошити на ногу своєрідний мішечок, щоб можна було перебувати надворі. Волонтери нас не залишали — допомагали постійно, — розповідає артилерист.

Крім того, волонтери неодноразово виручали офіцера з ліками. Найдешевші препарати, які потрібні Дмитрові, коштують 260 гривень. Є медикаменти з цінами й у тисячу гривень. А приймати їх потрібно впродовж тривалого часу — по 3-4 упаковки.

Дякує Дмитро Мерзлікін і землякам-тернополянам та всім небайдужим, хто допомагав і допомагає йому стати на ноги. Зокрема попросив згадати мешканців будинку на проспекті Злуки 4А та Тернопільську школу №5. Але найбільше капітан вдячний за порятунок життя своїм бійцям, які відразу після обстрілу, коли офіцер стікав кров'ю та втрачав свідомість, вчасно і правильно надали першу медичну допомогу та віднесли в безпечне місце.

— Якби не мій розрахунок, я б там так і сплив кров'ю. Я не відчував ні голови, ні плеча, ні руки, ні ноги. Вони правильно наклали джгут, вкололи знеболювальні, — пригадує Дмитро.

Небайдужість людей ще раз доводить, що українці — сильна нація, ми здатні співчувати чужому горю і не кидати побратимів у біді.

— Все в нас буде гаразд, інакше бути не може. Я так і Президенту сказав , — з усмішкою підсумовує капітан Дмитро Мерзлікін.

Василь ЛАБАЙ,
Тернопіль

ОБЛИЧЧЯ МУЖНОСТІ

«МИ ТУТ, АБИ ПЕРЕМОГТИ!»

Цих солдатів не треба було викликати до військкоматів повістками. Навпаки, «Дід», як звуть його бойові побратими, сам кілька разів добивався прийому у військового комісара, щоб, попри свій поважний вік, пройти медкомісію та бути мобілізованим до війська.

Свій 56-й день народження «Дід» відзначатиме разом з товаришами тут, на блокпосту. Цей солдат української армії, як він сам себе тепер з гордістю називає, вважає, що за своє життя встиг уже багато. Й у війську послужив строкову, ще за радянських часів, і двох синів виховав. Але знову, в лиху для країни годину, пішов до війська. Як він сам каже: «Щоб вдома був порядок і спокій». А також, щоб його старший син, який нещодавно одружився, подарував йому онука, щоб молодший син вивчився й став, як кажуть, «людиною» й ніколи не бачив війни. Тож уже понад сім місяців батько обороняє рідну землю.

Хоч «Дід» вже розміняв шостий десяток, а інші бійці підрозділу значно молодші за нього, тут, на Сході, не дуже зважають ані на вік, ані на регалії. Чоловіків об'єднує бойове військове братерство, в якому всі рівні. Усі — один колектив, де кожен і в прямому, і у переносному сенсі залежить від своїх бойових товаришів, де панує принцип: один за всіх, а всі за кожного. Адже попереду ворог, а за спиною — рідна Україна.

...Того дня «Дідові» випало чергувати на спостережному посту разом із 27- річним старшим солдатом з позивним «Кіт». Уже споночіло, коли помітили силует чоловіка з велосипедом, який рухався неподалік спостережного поста. Вирішили зупинити та перевірити хто такий, куди й навіщо йде. «Дід» першим вирушив навперейми незнайомцю.

— На команду: «Стій! Хто йде?» він не зреагував. Довелося вистрілити в повітря. Але порушник знову не підкорився й продовжив рух, — згадує солдат.

Тоді «Дід» наздогнав порушника, зупинив його та почав розпитувати, що той робить біля позиції військового підрозділу та куди прямує. Відповіді були недолугими і викликали сумнів щодо правдивості: мовляв, чоловік ставить пастки на звірів. А на запитання, що везе на багажнику велосипеда, незнайомець відповів, що там вбитий заєць.

Утім пильний та досвідчений воїн вирішив перевірити вантаж порушника. І побачив причеплену до велосипеда новеньку на вигляд повністю споряджену протитанкову міну, що стояла на бойовому взводі!

— Чесно кажучи, злякатися я не встиг, — розповідає «Дід». — Адже треба було діяти негайно. Тож я наказав порушникові зняти та покласти міну на землю й відійти. А сам покликав напарника.

До місця події підійшов другий вартовий — стрілець-зенітник 10-го батальйону 30-ї окремої механізованої бригади старший солдат «Кіт», який постійно з укриття тримав незнайомця на прицілі автомата.

— Спочатку я не здогадувався, що в порушника справжня споряджена міна. Чолов'яга здалека виглядав, як звичайний селянин, — згадує «Кіт». — Утім в голосі свого напарника я почув напруження, тривожні нотки, а побачивши протитанкову міну, збагнув ступінь небезпеки, яка нам загрожувала. І лише тоді стало моторошно.

Не лише за себе злякався тоді. У першу чергу за своїх товаришів, які теж могли постраждати від вибуху цього протитанкового засобу. Але вже за мить страх кудись подівся, немов розвіявся. А залишилася потреба терміново діяти.

Тож бійці не розгубилися, навіть коли збагнули, що самостійно знешкодити вибухонебезпечний пристрій вони не зможуть і, попередивши решту підрозділу про небезпеку, чекали появи фахівців з вибухової справи. Сапери, які прибули на виклик, підірвали небезпечну знахідку просто в полі неподалік блокпоста. А небезпечного злочинця, який приніс на блокпост вибуховий «подарунок», передали для допиту відповідним органам.

Уже пізніше, згадуючи цю подію, обидва солдати усвідомили, що дійсно були тоді буквально за крок від смерті. Але і «Дід», і «Кіт» та й, я певен, кожен солдат цього підрозділу, попри небезпеку, яка загрожувала, зробили би все можливе для порятунку товаришів.

— Ми для чого тут стоїмо? Ми тут тому, щоб кожен ворог України знав, що все під контролем, що він не пройде, аби заподіяти шкоду нашій землі, нашим співгромадянам. Ми тут, аби перемогти! Саме для цього ми служимо! — переконані бійці, які й зараз, у цю мить, належно виконують свій військовий обов'язок.

За тиждень, що минув після того випадку, звістка про вчинок двох солдатів «Діда» й «Кота» облетіла весь сектор, де вони служать. І хоч самі вони себе героями не вважають, командування військової частини високо оцінює виконання ними службових обов'язків. Тож командир уже готує подання на нагородження.

Володимир КОРНІЯКА,
із зони АТО
Фото автора

Народна армія

7 квітня 2015 року

У МЕЖАХ МІЖВІДОМЧОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ІНФОРМАЦІЙНІЙ АГРЕСІЇ РОСІЇ ТРЕБА ДАТИ ГІДНУ ВІДСІЧ

Як реалізуються на сьогодні завдання державної інформаційної політики? Які заходи вживаються щодо посилення захисту національного інформаційного простору? Які проблеми існують в організації інформаційної боротьби у Збройних Силах України та якими є шляхи їхнього розв'язання? Ці та інші питання розглядалися під час міжвідомчої науково-практичної конференції «Інформаційна безпека у воєнній сфері. Сучасний стан та перспективи розвитку», що відбулась у Національному університеті оборони України імені Івана Черняховського.

Занепокоєння станом забезпечення інформаційної безпеки, висловлене начальником Національного університету оборони України імені Івана Черняховського генерал-лейтенантом Василем Телелимом, заступником Міністра інформаційної політики, радником Міністра оборони України Тетяною Поповою, командиром військової частини генерал-майором Олександром Левченком, завідувачем відділу інформаційної безпеки та розвитку інформаційного суспільства Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України Дмитром Дубовим тощо обумовило конкретну розмову про те, де шукати резерви для нарощування зусиль у протистоянні російській інформаційній агресії. Акцентували вони увагу й на захисті українського населення та особового складу Збройних Сил України від негативного інформаційно-психологічного впливу.

На конференції зазначалося, що забезпечення інформаційної безпеки України в умовах зовнішньої інформаційної агресії здійснюється досить повільно. Інформаційна кампанія, яку проводить Російська Федерація, спрямована насамперед на дестабілізацію суспільно-політичної обстановки в нашій державі, дискредитацію органів державної влади та силових структур в очах українського суспільства та міжнародної спільноти, насадження сепаратизму, зрив мобілізації та послаблення добровільної допомоги силовим структурам від населення країни тощо.

ЗА ПЕРІОД ПРОВЕДЕННЯ АТО НАПРАВЛЕНО ДО ВІТЧИЗНЯНИХ ЗМІ ТА ОПРИЛЮДНЕНО ЧЕРЕЗ ОФІЦІЙНИЙ ВЕБ-ПОРТАЛ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ МАЙЖЕ 5300 ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОВІДОМЛЕНЬ І ПРЕС-РЕЛІЗІВ. АКТИВНО ВИКОРИСТОВУВАЛИСЯ СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ, ЯКІ ОХОПИЛИ МАЙЖЕ 500-ТИСЯЧНУ АУДИТОРІЮ, В НИХ ТРАНСЛЮВАЛИСЯ ВІДЕОРОЛИКИ ТА ВІДЕОКЛІПИ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО СПРЯМУВАННЯ. ЕФЕКТИВНО ПРАЦЮЮТЬ ВІЙСЬКОВІ ЗМІ.

Називалися й внутрішні чинники, через які ускладнюється забезпечення інформаційної безпеки. Серед них і не сформована у повному обсязі національна інформаційна політика, і відсутність координації її суб'єктів, і неможливість повністю контролювати національний інформаційний простір, і певна обмеженість в інформуванні зарубіжної аудиторії.

Досить важливим є питання стосунків силових структур з населенням у зоні проведення антитерористичної операції. Існують певні прогалини, зокрема, у сфері цивільно-військових відносин із забезпеченням правопорядку на звільнених від російсько-терористичних угруповань територіях, надання гуманітарної допомоги, проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи. Про це та інше докладно розповідала начальник Управління інформаційної політики та з питань преси Донецької обласної державної адміністрації Олена Малютіна.

Особливу увагу, звичайно, було приділено інформаційній складовій проведення АТО. І начальник інституту інформаційних технологій Національного університету оборони України імені Івана Черняховського полковник Олександр Пермяков, і професор кафедри застосування інформаційних технологій та інформаційної безпеки цього університету Микола Биченок, і начальник управління інформаційних технологій Міністерства оборони України полковник Костянтин Соколов, і начальник управління преси та інформації Міністерства оборони України підполковник Богдан Сеник висловили власне бачення того, як посилити захист національного інформаційного простору. Водночас вони розповіли, як здійснюється інформаційне забезпечення участі Збройних Сил України в антитерористичній операції у Донецькій та Луганській областях, якими є перспективи розвитку системи забезпечення інформаційної безпеки Міністерства оборони та Збройних Сил України.

Йшлося про те, як протистояти потужному інформаційно-психологічному впливу російської пропагандистської машини, фальсифікаціям, дезінформації і викривленню фактів. Підполковник Богдан Сеник, наприклад, навів конкретні факти, які характеризують інформаційно-роз'яснювальну роботу управління преси та інформації оборонного відомства. Так, за період проведення АТО направлено до вітчизняних ЗМІ та оприлюднено через офіційний веб-портал Міністерства оборони України в мережі Інтернет майже 5300 інформаційних повідомлень і пресрелізів. Активно використовувалися соціальні мережі, які охопили майже 500-тисячну аудиторію, в них транслювалися відеоролики та відеокліпи військово-патріотичного спрямування. Ефективно працюють військові ЗМІ. Зокрема вони протистоять інформаційно-психологічному впливу агресора на війська та населення, займаються військово-патріотичним вихованням військовослужбовців.

З інтересом були сприйняті присутніми на заході й доповіді доцента Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова Всеволода Зеленіна та заступника командира взводу Інституту спеціального зв'язку та захисту інформації Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут» сержанта Держспецзв'язку Юрія Канарського. Вони поділилися досвідом застосування психотехнологій інформаційної війни й використання засобів спецпропаганди та інформаційно-психологічного впливу.

Учасники конференції надали пропозиції органам державної влади, відповідальним за безпеку і оборону, Міністерству оборони і Генеральному штабу Збройних Сил України, Міністерству інформаційної політики України. Пропозиції, зокрема, стосуються визначення координуючого органу, функцій та повноважень усіх суб'єктів забезпечення інформаційної безпеки держави, створення її цілісної системи, а також забезпечення розвитку системи захисту від кіберзагроз важливих об'єктів національної інфраструктури.

Міністерству оборони України та Генеральному штабу ЗС України рекомендовано якнайшвидше скоординувати діяльність різних суб'єктів, відповідальних за протидію зовнішньому інформаційному впливу, підпорядкувавши їх єдиному органу управління, посилити інформаційну діяльність у зоні проведення антитерористичної операції, продовжити практику впровадження різноманітних медіа-проектів, розвивати інтерактивні технології та збільшувати присутність оборонного відомства в соціальних мережах.

Міністерству інформаційної політики, на думку учасників конференції, належить продовжити роботу з розширення інформаційної присутності України у світовому інформаційному просторі та відновити роботу українських телеканалів і радіостанцій на всій території держави, включаючи тимчасово окуповані райони. Нагальною є потреба й у підготовці фахівців для інформаційної сфери, створенні єдиного глосарія у галузі інформаційної безпеки тощо.

Олександр БОНДАРЕНКО, Володимир БАЗАРНИЙ, офіцери запасу

ВІДКРИТА ДИСКУСІЯ

ПОТРІБНА АЛЬТЕРНАТИВА

Відкриту дискусію «Відповідь на агресію Росії в інформаційному просторі» ініціювали представники НАТО від Балтійського до Чорного моря, занепокоєні потужною медійною присутністю РФ. За їхніми словами, агресивна інформаційна кампанія становить загрозу безпеці країнам Балтії, України, Грузії та Молдові. Про це інформує офіційний сайт Міністерства інформаційної політики України.

Під час зустрічі провідні медіаспеціалісти обговорили важливість протидії російській пропаганді. Зокрема, це можна зробити шляхом впровадження нових медіа-ресурсів, посиливши присутність альтернативного російського мовлення.

На погляд учасників заходу, події в Україні показали, що інформація використовується як зброя в інформаційній війні. Це вимагає відповіді, яка не може бути рівнозначною — вона повинна відповідати принципам демократії.

— Зараз проводиться робота з відновлення мовлення на окупованих територіях, — заявила представник Міністерства інформаційної політики України Тетяна Попова. — Оскільки наші передавачі у Криму та на Донбасі були захоплені, ми зараз намагаємося відновити мовлення шляхом встановлення нових передавачів.

У планах відновити мовлення на окупованих територіях з російськомовним контентом.

ПРОТИДІЯ ІНФОРМВІЙНІ

НАСТУПАЄ КІБЕРБАТ

Незабаром Міністерством інформаційної політики України та українськими кібервійськами буде розроблено спільний волонтерський проект, який дасть змогу управляти питаннями інформаційної безпеки в кіберпросторі. Зокрема, про це домовилися заступник Міністра інформаційної політики України — керівник апарату Артем Біденко та керівник проекту «Українські кібервійська» Євген Докукін.

Слід зазначити, що проект «Українські кібервійська» запущений з червня 2014 року. Цей кібербатальйон створений для проведення оборонних і наступальних операцій в Інтернеті, протидії сепаратистам і терористам та протидії інформаційній війні проти України. Про це повідомляє офіційний сайт Міністерства інформаційної політики України.

Крім того, під час зустрічі Євген Докукін презентував проекти, над якими працюють українські кібервійська сьогодні, та проекти, які ведуться з часу створення кібербатальйону.

Так, стало зрозуміло, що батальйон викриває фейкові антиукраїнські сторінки, отримує секретну інформацію про бойовиків і терористів, інформацію щодо місцезнаходження російських найманців та військової техніки, працює над закриттям рахунків, сайтів, сторінок та відео, а також каналів на відеохостингах, що порушують українське законодавство.

Отже, незабаром сторони представлять на обговорення чітке бачення механізмів та інструментів захисту інформаційного суверенітету в роботі над спільним волонтерським проектом. Крім того, до підтримки проекту залучатимуться міжнародні організації.

АРХІВИ СВІДЧАТЬ

УКРАЇНА — ЦЕ ЄВРОПА!

У нашій державі є чимало місць та речей, від яких перехоплює дух та зростає гордість за Батьківщину. Серед них — установа, яка за правом є банком української державності, древніх знань та мудрості наших пращурів — Центральний державний історичний архів України (ЦДІА України), який засновано 1852 року як установу для збору актових книг.

Напрестольне Євангеліє, видане у Львові 1636 р.

Тут кожен документ просякнутий бувальщиною. Більшість універсалів, актів, книг тощо мають власну окрему історію, і разом вони складають неоціненну спадщину, яка нам дісталася від предків та відображає період у понад 600 років. Директор установи Ольга Музичук надала унікальну можливість зазирнути в архівні сховища та відчути дух славного героїчного минулого України, ознайомитися із сакральними артефактами історії.

Нині у фонді архіву знаходиться понад 15 тисяч одиниць зберігання. Однією одиницею слід вважати як документ на одному аркуші паперу чи пергаменті, так і збірник, що налічує 600, а то й більше сторінок. Уявіть собі ту велику кількість документів, які розкладені по своїх місцях у спеціальних сховищах, де за їхнім станом дбайливо стежать відповідні працівники. І ці всі обов'язки лежать на плечах лише трохи більше 60-ти працівників установи. Крім того, чи не щодня архів приймає близько 80 відвідувачів, які занурюються у глибини нашої історії. І це не лише науковці. Серед відвідувачів історичного архіву чимало тих, хто вивчає своє родинне коріння, шукає підтвердження фактів походження родичів інших національностей, наприклад, для того, щоб отримати «зелене світло» до Польщі.

Основна частина архіву складена з документів, які були видані різними органами влади, що діяли на території України з кінця 14 століття до 1917 року. До Другої світової війни в архіві зберігалося майже 6 тисяч актових книг. Через стрімкий наступ фашистських військ радянські архівісти встигли вивезти у тил лише незначну частину документів. Під час війни велика кількість колекції архіву була вивезена до Німеччини. Після війни була повернена лише третя частина вивезеного. Донині залишається невідомою доля решти цінної колекції.

ДІЛОВОДСТВО ПО-ЄВРОПЕЙСЬКИ

Слід окремо зазначити, що система діловодства на українських землях завжди велася на європейський манер. За словами Ольги Музичук, конкретні дані про ту чи іншу подію на кшталт збору податків чи навіть позову до суду були схожі на сучасні документи. І що привернуло мою увагу. Документи підписані українськими гетьманами без зайвих прикрас — лише інформація, підпис, печатка на аркуші паперу.

Тоді як у нашого північного сусіда Росії, псевдознавці якої постійно заявляють про братерство наших народів, їхню нерозривність тощо, чітко проглядається азіатський тип діловодства. Тут і окремі масивні печатки обрамлені золотом, і кольорові малюнки в різних інтерпретаціях, які часто неактуальні для того чи іншого документу. В азіатських країнах, так само як і в тодішній Росії, любили надмірну помпезність, а в Європі і на українських територіях намагалися не вкладати в папірець нічого зайвого.

Як приклад можна навести оригінал універсалу гетьмана Богдана Хмельницького з його підписом та гербовою печаткою, який директор архіву з гордістю нам продемонструвала в сховищі. Суть скромного, але вкрай цінного документа проста — «дозвіл ситити мед», а сучасною мовою — це фактично ліцензія на виробництво алкоголю. І більшість українських грамот, універсалів, актів тощо козацького періоду схожі на продемонстрований нам. А ось грамота імператриці Єлизавети Петрівни, яка теж зберігається у сховищах, виконана ближче до азіатського стилю — оксамит, позолота, золотий ковчег для печатки.

НАЙСТАРІШИМ ЕКЗЕМПЛЯРОМ, ЯКИЙ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ В ЦЕНТРАЛЬНОМУ ДЕРЖАВНОМУ ІСТОРИЧНОМУ АРХІВІ УКРАЇНИ, Є ПЕРГАМЕНТ З ВОСКОВОЮ ПЕЧАТКОЮ 1369 РОКУ СТАРОСТИ СУДОМИРСЬКОГО І РУСЬКОГО ОТТО ІЗ ПІЛЬЧЕ

НАЙСТАРІШИЙ ЕКЗЕМПЛЯР АРХІВУ — 1369 РОКУ

В архівних колекціях інкунабул і стародруків збереглися рідкісні європейські та вітчизняні видання — ліонський інкунабул (1454), лейпцизькі, базельські, штутгартські палеотипи (поч. XVI ст.), перше видання «Литовського статуту» (1588), «Граматика Мелетія Смотрицького» (1648), «Патерик» (XVI ст.), «Лексикон Памви Беринди» (поч. XVII ст.), «Літопис Григорія Грабянки» (список 1773 р.), «Ізраїльський змій» Григорія Сковороди тощо. Їх усіх дуже складно оцінити в грошовому еквіваленті, бо вони фактично безцінні. Цікавим фактом є те, що такі реліквії у всьому світі оцінюються виключно фунтами стерлінгів.

Карта Козацької держави 1744 року

Також у фондах і колекціях архіву містяться цінні картографічні і геодезичні документи XVII — поч. XX ст., зокрема одна з найдавніших пам'яток української картографії — межова карта Бориспільського ключа 40-х років XVII ст.; план Києва, складений у 1695 р.; документи Київської інженерної команди тощо.

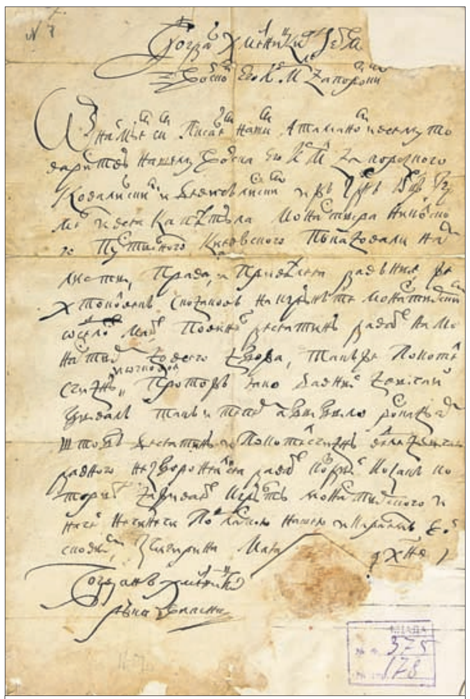
Серед унікальних джерел XVI-XVIII ст. — напрестольне Євангеліє, видане у Львові 1636 р. та подароване в 1641 р. київським митрополитом Петром Могилою церкві Спаса на Берестові; копіарій магдебурзьких привілеїв Києва (1544–1659); географічні та топографічні описи Київського намісництва (1781, 1785, 1787); кольорові зображення гербів Київського, Новгород-Сіверського намісництв.

Найстарішим екземпляром, який зберігається в ЦДІА України, є пергамент з восковою печаткою 1369 року старости Судомирського і Руського Отто із Пільче. Начальник відділу древніх активів Ольга Вовк розповіла, що цим документом він дав право вітійства на село чи слобідку німецьких колоністів Нуссдорф. І хоча нині це територія Польщі, документ зберігається в Україні. До речі, дочка Отто пізніше стала дружиною польського короля.

СЕРЕД УНІКАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ XVI-XVIII СТ. — НАПРЕСТОЛЬНЕ ЄВАНГЕЛІЄ, ВИДАНЕ У ЛЬВОВІ 1636 Р. ТА ПОДАРОВАНЕ В 1641 Р. КИЇВСЬКИМ МИТРОПОЛИТОМ ПЕТРОМ МОГИЛОЮ ЦЕРКВІ СПАСА НА БЕРЕСТОВІ

КАРТА УКРАЇНИ, ЩО РОЗРИВАЄ РОСІЙСЬКІ ШАБЛОНИ

Часто різні українофоби розповідають про те, що нашої з вами країни ніколи фактично не існувало, а ми — міфічний народ, додаток до Російської імперії. Спостерігаючи за переписками у соцмережах, помітив, що українці часто, доводячи свою самобутність, наводять знімок карти України, датований 1744 роком, де чітко видно наші тодішні кордони із зрозумілим позначенням, що це — Козацька держава. В лівому куті автор намалював Івана Мазепу та його сподвижників. Крім того, цей унікальний атлас німця Іоганна Батиста Гоманна є по суті визнанням цивілізованого західного світу нашої держави.

Універсал гетьмана Богдана Хмельницького з його підписом та гербовою печаткою

Звісно, росіяни-українофоби в один голос трублять, що карта мовляв не справжня, а намалювати можна ще й не таке. Проте автору цих рядків пощастило на власні очі побачити її оригінал. Принаймні собі я довів, що карта дійсно існує і дійшла до наших днів у хорошому стані. Нині вона надійно зберігається за десятьма замками в Центральному державному історичному архіві України. І як пояснила Ольга Музичук, тут справа не у надмірній секретності чи ще у чомусь. Усе набагато простіше — старі архівні документи, а надто, коли їм по 600, а то й більше років, потребують особливого температурного режиму, вологості, освітлення і догляду, за чим суворо стежать в архівних сховищах.

КАНАДИ ЩЕ НЕ ІСНУВАЛО, А В УКРАЇНІ ВІДРЯДЖЕННЯ ВЖЕ ОПЛАЧУВАЛИСЯ...

Директор центрального державного історичного архіву України Ольга Музичук розповіла, що коли до них приїздила канадська делегація у 2009 році, то була сильно захоплена кількістю та історичною цінністю багатьох документів, які зберігаються в установі. Але найбільшу увагу зарубіжних колег привернув невеликий папірець із трохи більше десятка рядків, датований 1754 роком. Ним виявився ордер на видачу грошей у зв'язку зі службовою поїздкою, сучасною мовою — посвідчення про відрядження з компенсацією витрат. Тобто, коли Канади, як держави ще навіть у планах не було, в Україні вже існувала реальна система оплати праці та навіть відряджень, яку в принципі зараз використовує увесь цивілізований світ.

Багато століть тому на українських землях уже працювала складна і відточена державна система управління, яка виявлялася не лише у вищенаведеному прикладі, а й у соціальній, економічній, військовій та інших сферах. Це вкотре доводить, що українці — самобутня і дуже давня нація.

Залишається лише додати, що попри постійні війни на території України протягом століть, попри численні репресії з боку тих чи інших окупантів та їхні намагання знищити нашу історію, українській нації завжди вдавалося не лише виживати, а й зберігати те найцінніше, без чого не може існувати жоден народ — пам'ять про своїх предків, їхній уклад життя, їхні надбання. Далі нам з вами належить відстоювати незалежність держави та зберігати наше історичне надбання…

Микола ФЕДОРКІВ,
«Народна армія».
Фото автора

ДУХОВНА ПОДОРОЖ КУРСАНТІВ

«МИР ПОЧИНАЄТЬСЯ В СЕРЦЯХ КОЖНОГО З НАС»

Понад 30 курсантів Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, які боронили незалежність держави на Сході України, впродовж двох днів молились за мир в Україні.

Цей захід, який організували керівництво видового вишу та Центр військового капеланства Львівської архієпархії Української греко-католицької церкви, став черговим кроком у наданні допомоги військовослужбовцям, аби вони могли відпочити, забути про жахіття війни, набути душевний спокій.

Маршрут духовної подорожі пролягав через місто Стрий, де курсанти відвідали катедральний храм Успіння Пресвятої Богородиці. У катедрі семінарист Львівської духовної семінарії Святого Духа брат Володимир Мамчин розповів історію храму та чудотворної ікони Ліської Богородиці. На завершення всі спільно помолилися до ікони за мир в Україні.

У селищі Гошів прочани зійшли на Ясну гору, де знаходиться монастирський комплекс монахів чину святого Василія Великого, якому понад 500 років. У центральному храмі ігумен обителі отець Дам'ян Кастран провів для молоді екскурсію та розповів історію цього святого місця. По завершенні кожен міг помолитися до чудотворної ікони Гошівської Богородиці, напитись води із джерела та побути в тиші.

У монастирі Згромадження сестер Пресвятої Родини черниці радо прийняли курсантів на нічліг. В обителі хлопці переглянули духовний фільм, а перед сном помолилися за військових, поранених, полонених та мир в Україні. Вранці прочани взяли участь у Святій літургії, приступили до святого таїнства покаяння та Пресвятої Євхаристії.

На завершення молодь відвідала смт Міжгір'я, поруч з яким знаходиться Національний природний парк «Синевир».

— Мир починається у серці кожного з нас, коли ми довіряємо Богові! — зазначив голова Центру військового капеланства Львівської архієпархії УГКЦ отець Степан Сус, який супроводжував молодих захисників України.

Антон МИРОНОВИЧ, майор

АРТИСТИ — ВІЙСЬКОВИМ

СМІХОТЕРАПІЯ ДЛЯ УЧАСНИКІВ АТО

Життя вносить свої корективи, зокрема, і в програму Міжнародного фестивалю «Комедіада», який традиційно відбувся в перші дні квітня у столиці гумору Одесі. Цього року учасники фестивалю з багатьох міст України та інших країн світу відвідали Військово-медичний клінічний центр Південного регіону, де виступили перед медперсоналом та пораненими воїнами АТО.

Продюсер міжнародного фестивалю, директор театру «Маски-шоу» Наталія Гелієва зазначила, що цей візит був запланований заздалегідь. Вона також розповіла, що кілька років тому в межах фестивалю була започаткована благодійна акція «Клоун — лікар».

— Раніше ми відвідували дитячі лікарні, де виступали перед хворими дітьми. А зараз також вирішили провести сеанс сміхотерапії вже для дорослих — наших захисників Вітчизни, які отримали травми й поранення на Сході України. Девіз нашої «Комедіади»: «Миру — сміх!» Ми приїхали до медичного закладу з миром та сміхом, — наголосила продюсер фестивалю.

У тому, що сміхотерапія насправді діє та лікує, можна було переконатися, спостерігаючи за учасниками АТО. Дорослі, сильні, мужні, вони раділи та сміялися, як діти, забувши про лихо, тривогу, фізичний та психологічний біль. А допомогли їм у цьому артисти з 8-ми колективів України та Польщі, які перенесли поранених у казковий, яскравий, непередбачуваний світ клоунів та мімів, за що глядачі віддячили їм бурхливими оплесками.

— Для лікування військовослужбовців у нашому центрі створені всі умови. У нас є необхідні медикаменти, обладнання. Тут служать і працюють справжні професіонали своєї справи. Але повірте мені, учаснику бойових дій в Афганістані, що також дуже важливу роль у знятті психологічного напруження, стресу в людей, які були на війні, відіграють ось такі зустрічі та концертні програми. Саме під час таких заходів вони заряджаються позитивними емоціями, що, безумовно, сприяє їхньому якнайшвидшому одужанню, — зазначив виконувач обов'язків начальника ВМКЦ Південного регіону полковник медичної служби Юрій Сахно.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ, Одеса

ЗНАЙ НАШИХ!

УКРАЇНКА МАРІЯ МУЗИЧУК — СВІТОВА «ШАХОВА КОРОЛЕВА»

Українка Марія Музичук стала чемпіонкою світу з шахів на турнірі, що проходив у Сочі. Вирішальна партія завершилася внічию, повідомляє офіційний сайт змагань.

Перед партією рахунок був 2:1 на користь українки. У трьох попередніх партіях вона двічі зіграла чорними внічию і виграла партію білими. Отже, українку цілком влаштовувала нічия. Партія, в якій суперниця постійно атакувала, завершилася на 56-му ході.

У четвертій партії Музичук та росіянка Наталія Погоніна зіграли внічию, і рахунок зустрічі став 2,5:1,5 на користь українки.

Зазначимо, що Музичук у четвертій партії грала білими фігурами.

За виграш чемпіонату світу Марія Музичук отримає 60 тисяч доларів призових.

Інф. «НА»

КІНОПАНОРАМА

«НЕЗЛАМНА» ЛЮДМИЛА ПАВЛИЧЕНКО

В Україні стартував показ фільму «Незламна». Це історія жінки-снайпера, яка стала світовою легендою. Людмила Павличенко народилася в Білій Церкві, а навчалася на історичному факультеті Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Однак війна змінила плани дівчини. Тендітна юна патріотка не змогла стояти осторонь, коли її рідну землю почав захоплювати ворог. Зі студентської лави вона пішла добровольцем на фронт, воювала у взводі снайперів. Під час Великої Вітчизняної війни Людмила Павличенко знищила понад 300 гітлерівців.

Ця кінострічка є спільним і, можливо, останнім українсько-російським проектом, — оскільки почала зніматися ще 2012 року. У країні-агресорі картина демонструватиметься під назвою «Битва за Севастополь», хоча сама битва там показана фрагментарно. Фільм охоплює події з 1937 по 1957 роки. Варто зазначити, що бюджет фільму становить 5 млн доларів, з яких 79% профінансувала Україна. Саму ж кінострічку знімали в Севастополі, Києві, Одесі та Кам'янці-Подільському.

Увагу привертає якісна комп'ютерна графіка, над якою працювали українські фахівці. За видовищністю спецефекти можуть позмагатися навіть із голлівудськими. Також вражає кількість країн, у яких запланована демонстрація «Незламної». Зокрема, країни СНД та Балтії, Німеччина, Франція, Японія, Китай та Латинська Америка. Відома пісня гурту «Океан Ельзи» — «Обійми» стала музичною візиткою фільму. А коли дивишся стрічку, на очі мимоволі навертаються сльози.

Насправді, дуже важко дивитися фільм про війну, коли у твоїй країні відбуваються бойові дії. Однак такі фільми змушують переосмислити своє ставлення до історичних подій і ролі в них конкретних людей. На мою думку, дуже проникливою є промова Людмили в американському Білому домі: «Джентльмени, мені двадцять п'ять років. На фронті я вже встигла знищити триста дев'ять фашистських загарбників. Чи не здається вам, джентльмени, що ви занадто довго ховаєтеся за моєю спиною?!»

Можливо, після перегляду цього фільму в людей, які мали намір ухилитися від мобілізації, з'явиться бажання захищати рідну землю. Адже кожен з нас має розуміти, що наша рідна Україна є найкращою! І недаремно Великий Кобзар Тарас Шевченко написав такі рядки: «Нема на світі України, Немає другого Дніпра….» І кожен українець, як і головна героїня фільму, має бути незламним. Незважаючи на будь-які обставини, треба завжди йти до кінця. Адже сила нації залежить від сили духу кожної людини!

Олена КРУГЛЄНЯ, «Народна армія»

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 20182
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 40630

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна